

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Aprowizacji i Handlu

Warszawa, dnia 15 grudnia 1945 r.

Nr 14

Treść:

str.

ZARZĄDZENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU:

Poz. 73 z dnia 12 listopada 1945 r. w sprawie zwolnienia produktów nabiałowych na częściowe zaopatrzenie zagwarantowane ludności nierolniczej pracującej w roku gospodarczym 1945/46 113

Poz. 74 z dnia 20 listopada 1945 r. o powołaniu Wojewódzkim Komisyj Notowań Cen 114

Poz. 75 z dnia 30 listopada 1945 r. o wprowadzeniu wolnego handlu ziemniakami 116

Poz. 76 z dnia 18 listopada 1945 r. w sprawie klasyfikowania przedsiębiorstw młynarskich w zależności od ich zdolności przemiałowej oraz ustalenia ryczałtowych ilości zbóż zdawanych miesięcznie wzamian przypadających na rzecz Państwa części miarek 116

Poz. 77 z dnia 3 grudnia 1945 r. w sprawie nadawania „Dyplomów Zasługi" za działalność w dziedzinie realizacji świadczeń obowiązkowych 117

Poz. 78 z dnia 5 grudnia 1945 r. w sprawie współpracy władz i urzędów w terenie 118

Poz. 79 Zarządzenie Departamentu VI Przemysłu Spożywczego Ministerstwa Aprowizacji i Handlu z dnia 15 listopada 1945 r. wydane w porozumieniu z Głównym Urzędem Tymczasowego Zarządu Państwowego w sprawie przejmowania przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu przedsiębiorstw przemysłu spożywczego już wydzierżawionych 118

INSTRUKCJA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

Poz. 80 z dnia 20 listopada 1945 r. w sprawie obowiązków inspektorów i kontrolerów młynów i piekarń . 119

OKÓLNIKI MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU:

Poz. 81 Nr 49 z dnia 22 listopada 1945 r. w sprawie sporządzenia spisów majątków opuszczonych i porzuconych 123

Poz. 82 Nr 50 z dnia 26 listopada 1945 r. w sprawie przeprowadzania inspekcji (kontroli) przez delegatów Ministerstwa Aprowizacji i Handlu 123

OBWIESZCZENIE MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

Poz. 83 z dnia 25 listopada 1945 r. o sprostowaniu błędu w tytule zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1945 r, wydanego w porozumieniu z Ministrami Aprowizacji i Handlu oraz Zdrowia o zmianie cen skupu ziół leczniczych, przemysłowych i spożywczych 124

Poz. 73

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 12 listopada 1945 r.

w sprawie zwolnienia produktów nabiałowych na częściowe zaopatrzenie zagwarantowane ludności nierolniczej pracującej w roku gospodarczym 1945/46.

Na podstawie § 21 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 1 września 1945 r. o obowiązkowych dostawach mleka w roku gospodarczym 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr. 20, poz. 55) zarządza się co następuje:

1. Zwalnia się do dyspozycji urzędów wojewódzkich (wydziałów aprowizacji i handlu) na częściowe zaopatrzenie w mleko dzieci (do lat 12-tu) osób nieposiadających krów — 20% mleka, dostarczonego z obowiązkowych dostaw.

Pozostałą ilość mleka (80%) przerabia się na masło, na ser zaś tylko w wyjątkowych wypadkach.

2. Zwalnia się do dyspozycji urzędów wojewódzkich (wydziałów aprowizacji i handlu) na częściowe zaopatrzenie zagwarantowane posiadaczy kart żywnościowych I-ej kategorii, zamieszkałych na terenie miast wojewódzkich:

20% wyprodukowanego masła,

10% wyprodukowanego sera,

15% wyprodukowanego twarogu lub mleka chudego.

3. Zwalnia się do dyspozycji starostw (referatów aprowizacji i handlu) na częściowe zaopatrzenie zagwarantowane posiadaczy kart żywnościowych I-ej kategorii, zamieszkałych na terenie starostwa:

20% wyprodukowanego masła i

50% wyprodukowanego twarogu lub mleka chudego.

4. Pozostałe ilości (po potrąceniu zwolnionych dla zakładów mleczarskich na zakup

sprzętu mleczarskiego i chemikalii: 5% masła, 5% sera, 25% twarogu — okólnik Ministra Aprowizacji i Handlu Nr. 29 (Dz. Urz. Min. Apr. i Handlu Nr. 8, poz. 43):
55% wyprodukowanego masła,
85% wyprodukowanego sera,
10% wyprodukowanego twarogu lub mleka chudego
zostaje odprowadzone do magazynów central handlowych mleczarsko-jajczarskich do dyspozycji Ministerstwa Aprowizacji i Handlu.

5. Sprawozdania z rozdziału produktów nabiałowych należy składać w trybie, przewidzianym w zarządzeniu Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 5 września 1945 r. o obowiązkowych dostawach mleka w roku gospodarczym 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr. 20, poz. 55, załącznik 11), uwzględniając następujące pozycje „rozchodu":

a) wydano na zlecenie starostw (referatów aprowizacji i handlu);
b) wydano na zlecenie urzędów wojewódzkich (wydziałów aprowizacji i handlu);
c) wydano na zlecenie Ministra Aprowizacji i Handlu;
d) odprowadzono do central handlowych.

6. Za dopilnowanie wykonania niniejszego zarządzenia czynię odpowiedzialnymi ob. ob. wojewodów i starostów. Winni przekroczeń pociągani będą do odpowiedzialności zgdnie z przepisami art. 69 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu
w/z (—) **A. Jaroszewicz**
Podsekretarz Stanu

Poz. 74

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 20 listopada 1945 r.

o powołaniu Wojewódzkich Komisyj Notowań Cen.

§ 1.

Celem stwierdzenia aktualnych cen, płaconych rolnikom za płody rolne na terenie poszczególnych województw, ustanawia się przy każdym urzędzie wojewódzkim Komisję Notowań Cen w składzie:
a) 1 delegata właściwej terytorialnie izby rolniczej,
b) 1 delegata wydziału aprowizacji i handlu urzędu wojewódzkiego,
c) 1 delegata wojewódzkiego okręgu „Społem" Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P.,
d) 1 delegata wojewódzkiego zarządu Związku Samopomocy Chłopskiej,
e) 1 delegata miejscowego oddziału Państwo wej Centrali Handlowej,
f) 1 delegata miejscowego zrzeszenia kupiectwa (prywatnego).

§ 2.

Komisję powołuje i jej skład zatwierdza wojewoda, wyznaczając na przewodniczącego delegata wojewódzkiego zarządu Związku Samopomocy Chłopskiej, na jego zastępcę zaś jednego z pośród innych delegatów.

§ 3.

Do zadań Komisji należy:
a) stwierdzanie cen płaconych rolnikom na terenie ważniejszych ośrodków podaży ziemiopłodów,
b) opracowywanie sprawozdań z cen płaconych w poszczególnych miejscach podaży,
c) ustalanie i ogłaszanie na podstawie danych z poszczególnych miejsc podaży cen przeciętnych dla terenu województwa.

§ 4.

Tryb prac Komisji, sposób notowania cen i opracowywania sprawozdań — określone zostaną przepisami regulaminu (załącznik Nr. 1).

§ 5.

Ziemiopłody, których ceny mają być notowane, podane zostają w załączniku (załącznik Nr. 2).

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **dr. J. Sztachelski**

Załącznik Nr 1 do Zarz. Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 20 listop. 1945 r.

REGULAMIN

dla Wojewódzkich Komisyj Notowań Cen.

§ 1.

Wojewódzkie Komisje Notowań Cen, powołane zgodnie z § 1 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 20 listopada 1945 r. w sprawie powołania Wojewódzkich Komisyj Notowań Cen, mają w ramach postanowień § 3 tegoż zarządzenia za zadanie:
a) stwierdzenie cen płaconych rolnikowi za ziemiopłody na terenie województwa, z uwzgl. ważniejszych miejsc ich podaży,
b) stwierdzania warunków, wpływających na kształtowanie się cen poszczególnych ziemiopłodów na poszczególnych terenach,
c) opracowanie cen przeciętnych za ziemiopłody w poszczególnych miejscach podaży,
d) wypośrodkowanie cen przeciętnych za ziemiopłody na terenie województwa.

§ 2.

Dla realizacji zadań wymienionych pod lit. a) i b) § 1 Wojewódzka Komisja Notowań Cen:
a) ustala najważniejsze miejsca podaży ziemiopłodów na terenie województwa,

b) powołuje rzeczoznawców w wybranych miejscach podaży.

§ 3.

Wybrane miejsca podaży winny obejmować te ośrodki handlu ziemiopłodami, na których jako sprzedający występuje rolnik-producent i na których ciągłość dokonywanych obrotów oraz ich rozmiary pozwolą na stałe obserwowanie i notowanie cen.

§ 4.

Rzeczoznawcy, mający dokonywać notowań cen w wybranych miejscach podaży, winni w miarę możliwości być powoływani z grona osób bezpośrednio dokonywujących tranzakcyj skupu ziemiopłodów od rolników, względnie z pośród osób, mających możliwości i kwalifikacje stałej obserwacji zawieranych tranzakcyj i notowania cen.

W każdymrazie osoba rzeczoznawcy winna dawać gwarancję zbierania danych obiektywnych i możliwie ścisłych (przedstawiciele Związku Samopomocy Chłopskiej, Zrzeszeń Kupieckich, Spółdzielni Rolniczo-Handlowych, Cechu Piekarzy, Młynarzy i t.p.).

Liczbę rzeczoznawców w każdym miejscu podaży pozostawia się do uznania Wojewódzkiej Komisji Notowań Cen; liczba ta nie może być mniejsza od 2 dla każdego miejsca podaży.

§ 5.

Wojewódzka Komisja Notowań Cen zleca powołanym rzeczoznawcom na piśmie:

a) obserwację rynku i notowanie cen,

b) przesyłanie zebranych danych,

które to czynności winny być wykonywane zgodnie z przepisami § 6.

Udzielone zlecenie winno zawierać uprawnienia rzeczoznawcy do dostępu do miejsc sprzedaży i śledzenia przebiegu poszczególnych tranzakcyj oraz do wglądu do dowodów rejestracji umów sprzedaży.

§ 6.

Notowane przez rzeczoznawców ceny winny odnosić się wyłącznie do artykułów wymienionych w załączniku Nr. 2 do zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 20 listopada 1945 r. oraz do tranzakcyj, w których sprzedającym jest rolnik-producent.

Notowanie powinno się odbywać z zachowaniem następujących zasad:

a) notowania dokonywane są kilkakrotnie w ciągu każdego półmiesięcznego okresu kalendarzowego, przy czym należy dla notowań wybrać te dni, w których podaż wykazuje większe nasilenie (dni targowe),

b) pod uwagę będą brane tylko tranzakcje, zawarte w dniu notowania,

c) nie podlegają notowaniu ceny tranzakcyj tendentycyjnych oraz tranzakcyj odbiegających od ustanowionych (typowych) dla danego rynku sprzedaży i nomenklatury towaru podanej w załączniku do zarządzenia z dnia 20 listopada 1945 r.,

d) dla każdego towaru będą podawane ceny najniższe i najwyższe, według których dokonano tranzakcyj w dniu notowania,

e) na podstawie notowanych cen i obserwacji rynku wyprowadzone zostanie obok cen notowanych, cena przeciętna (typowa) dla wszystkich tranzakcyj, zawartych w dniu notowań.

§ 7.

Każdego 1 i 16 dnia miesiąca rzeczoznawcy przesyłają Wojewódzkiej Komisji Notowań Cen zestawienie wszystkich notowań cen, dokonanych w ubiegłym półmiesięcznym okresie kalendarzowym, wraz z uwagami, wyjaśniającymi przyczyny ewentualnych wahań cen.

§ 8.

Wojewódzkie Komisje Notowań Cen odbywają posiedzenia każdego 10 i 25 dnia miesiąca. Przedmiotem obrad jest:

a) zanalizowanie nadesłanego przez rzeczoznawców materiału za ubiegły półmiesięczny okres kalendarzowy pod względem rzeczowym przez porównanie poszczególnych notowań cen z tych samych oraz różnych miejsc podaży i odnośnych uwag,

b) wyprowadzenie, na podstawie zakwalifikowanego materiału, cen przeciętnych poszczególnych ziemiopłodów w poszczególnych miejscach podaży oraz dla całego terenu województwa, wraz z uzasadnieniem.

§ 9.

Stwierdzanie cen i ustalanie tekstu uzasadnienia, o którym mowa w p. b) § 8 następuje zwykłą większością głosów; przewodniczący bierze udział w głosowaniu narówni z Członkami Komisji. W razie równości głosów przechodzi wniosek, za którym głosował przewodniczący. Do ważności uchwał Komisji w tym zakresie wymagana jest obecność przynajmniej 4 członków Komisji lub ich zastępców, w tym przewodniczącego.

§ 10.

Z każdego posiedzenia Komisja sporządza protokuł. W protokule notuje się nazwiska osób biorących udział w posiedzeniu, zgłoszone wnioski, sprzeciwy oraz ważniejsze motywy wzięte pod uwagę przy podejmowaniu uchwał i ustalaniu cen. Do protokułu wpisuje się wyprowadzone ceny zgodnie z powziętymi uchwałami wraz z uzasadnieniem. Protokuł winien być podpisany przez przewodniczącego i protokulanta.

§ 11.

W myśl § 3 p. c) zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu o powołaniu Wojewódzkich Komisji Notowań Cen, ogłoszenia sprawozdań dotyczących cen należy dokonywać w dniu powzięcia uchwał, najpóźniej w następnym dniu po posiedzeniu, w drodze wywieszenia sprawozdań w miejscu dostępnym w urzędzie wojewódzkim i na specjalnej tablicy. Sprawozdanie

winno nosić datę dnia notowania i pozostaje wywieszone aż do chwili ogłoszenia następnego sprawozdania.

§ 12.

Odpis protokułu w trzech egzemplarzach winien być w następnym dniu po posiedzeniu przesłany pod adresem Ministerstwa Aprowizacji i Handlu (Departament Planowania).

§ 13.

Protokuły wraz z wszelkimi materiałami, nadsyłanymi przez rzeczoznawców winny być przechowywane conajmniej w ciągu 6 miesięcy od daty ich sporządzenia w wydziale aprowizacji i handlu urzędu wojewódzkiego.

§ 14.

Przewodniczący, członkowie Wojewódzkich Komisji Notowań Cen oraz rzeczoznawcy otrzymują zwrot rzeczywistych kosztów oraz diety, które zatwierdza i przyznaje wojewoda.

Załącznik Nr 2 do Zarz. Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 20 listop. 1945 r.

w myśl § 5 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 20 listopada o powołaniu Wojewódzkich Komisji Notowań Cen podaje się wykaz ziemiopłodów, których ceny podlegają notowaniu.

żyto
pszenica
jęczmień browarny
jęczmień kaszany
owies
gryka
proso
ziemniaki
groch wiktoria
groch zielony
fasola biała
fasola kolorowa
rzepak
rzepik
siemię lniane
siemię konopne
mak biały
mak niebieski
gorczyca

Poz. 75

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu
z dnia 30 listopada 1945 r.

o wprowadzeniu wolnego handlu ziemniakami.

Na podstawie § 1 i 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 lipca 1945 r. o zmianie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 1945 roku o obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr. 19, poz. 50) zarządza się co następuje:

§ 1. Dozwala się na terenie całego Państwa na wolny handel ziemniakami przed całkowitym wypełnieniem dostaw obowiązkowych.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie bezzwłocznie.

Minister Aprowizacji i Handlu
w/z (—) **A. Jaroszewicz**
Podsekretarz Stanu

Poz. 76

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu
z dnia 18 listopada 1945 r.

w sprawie klasyfikowania przedsiębiorstw młynarskich w zależności od ich zdolności przemiałowej oraz ustalenia ryczałtowych ilości zbóż zdawanych miesięcznie wzamian przypadających na rzecz Państwa części miarek.

Na podstawie §§ 17 i 20 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 1945 r. o warunkach przemiału zbóż i maksymalnych opłatach przemiałowych (Dz. Sw. Rzecz. Nr 22, poz. 61), zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się klasyfikację przedsiębiorstw młynarskich (młynów) w zależności od ich zdolności przemiałowej na dobę wg poniżej podanej tabeli:

Kategoria	Młyny	Zdolność przemiałowa młyna na dobę w tonach
I	handlowe	większe niż 50
II	„	od 25 do 50 włącznie
III	„	„ 10 „ 25 „
IV	handlowo-gospod.	„ 5 „ 10 „
V	„	„ 4 „ 5 „
VI	„	„ 3 „ 4 „
VII	gospodarskie	„ 2 „ 3 „
VIII	„	„ 1 „ 2 „
IX	„	„ 0,5 „ 1 „
X	„	do 0,5 „

§ 2. Podstawą do zaszeregowania danego młyna do odpowiedniej kategorii jest jego zdolność przemiałowa, którą określa się na podstawie pomiaru walców:

Nazwa maszyny	rozmiar w mm długość do	rozmiar w mm średnica do	Zdolność przemiałowa na dobę
poj.	500	300	600 kg
podw.	500	300	900 „
poj.	700	350	1000 „
podw.	700	350	1500 „
poj.	800	350	1500 „
podw.	800	350	2300 „
poj.	1000	350	2000 „
podw.	1000	350	3000 „
poj.	1250	350	2500 „
podw.	1250	350	3800 „
kamień do raz.	—	800	1200 „
„ „ „	—	1100	1800 „
perlaki wszystkie typy	—	—	1000 „
jagieln.	—	—	6600 „
tatarcz.	—	—	400 „

§ 3. a) W terminie do dnia 1 grudnia 1945 r. referaty aprowizacji i handlu starostw, miejskie referaty aprowizacji i handlu (w miastach wydzielonych z powiatów lub województw) zaszeregują wszystkie młyny, leżące na ich terenie, do odpowiedniej kategorii oraz powiadomią o dokonanej klasyfikacji poszczególne przedsiębiorstwa młynarskie wg załącznika Nr 1.

b) Przedsiębiorstwom młynarskim przysługuje prawo odwołania się w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania zaszeregowania do wydziału aprowizacji i handlu urzędu wojewódzkiego, który rozstrzyga ostatecznie (w miastach Łodzi i Warszawie — Ministerstwo Aprowizacji i Handlu).

c) Na podstawie dokonanego zaszeregowania referaty aprowizacji i handlu starostw sporządzą kartoteki przedsiębiorstw młynarskich (młyny), ułożone wg kategorii, a zawierające:

1) nazwę młyna i jego adres
2) młyn stanowi własność
3) nazwisko właściciela, dzierżawcy lub kierownika
4) zdolność przemiałowa na dobę
5) napęd
6) odległość od stacji kolejowej
7) pojemność magazynu przy młynie
8) zaliczono do kategorii
9) uwagi dotyczące części miarek, przypadających na rzecz Państwa.

§ 4. 1) Dla przedsiębiorstw młynarskich (młynów) nieprowadzących prawidłowych ksiąg przemiałowych lub też prowadzących je nierzetelnie, obowiązują następujące stawki ryczałtowych ilości zbóż, które muszą być zdawane miesięcznie wzamian przypadających na rzecz Państwa części miarek, za zapłatą po cenach urzędowych (§ 17 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 1945 r. o warunkach przemiału zbóż i o maksymalnych opłatach przemiałowych Dz. Sw. Rzecz. Nr 22, poz. 61).

1. Młyny handlowe I kat. 80.000 kg. żyta miesięcznie.
2. Młyny handlowe II kat. 35.000 kg. żyta miesięcznie.
3. Młyny handlowe III kat. 15.000 kg. żyta miesięcznie.
4. Młyny handl.-gosp. IV kat. 7.000 kg. żyta miesięcznie.
5. Młyny handl.-gosp. V kat. 3.500 kg. żyta miesięcznie.
6. Młyny handl.-gosp. VI kat. 2.500 kg. żyta miesięcznie.
7. Młyny gospodarskie VII kat. 1.200 kg. żyta miesięcznie.
8. Młyny gospodarskie VIII kat. 750 kg. żyta miesięcznie.
9. Młyny gospodarskie IX kat. 350 kg. żyta miesięcznie.
10. Młyny gospodarskie X kat. 200 kg. żyta miesięcznie.

2) Przedsiębiorstwom młynarskim (młynom) może być wyznaczony ryczałt na skutek:

a) wniosku właściciela, dzierżawcy lub użytkownika młyna,

b) protokółu inspektorów i kontrolerów młynarskich oraz Obyw. Komisji Kontrolnych o nieprowadzeniu ksiąg lub prowadzeniu ich nierzetelnie,

c) wniosku odpowiedniego oddziału „Społem", Zw. Gosp. Sp. RP. (lub spółdzielni rolniczo-handlowych o niedostarczeniu zgłoszeń części miarek, przypadających na rzecz Państwa lub nieprzekazywaniu części miarek).

Na skutek wniosku lub protokółu, referaty aprowizacji i handlu w drodze orzeczenia wyznaczą ryczałty i podadzą o tym do wiadomości właściwego użytkowania młyna.

§5. Nadzór nad wykonaniem przepisów niniejszego zarządzenia sprawują urzędy wojewódzkie (wydz. aprow. i handlu) przez:

a) referaty aprowizacji i handlu (starostw i miast wydzielonych z powiatów),

b) kontrolerów przedsiębiorstw młynarskich (młynów).

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą wsteczną od 15 listopada 1945 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
wz. (—) **A. Jaroszewicz**
Podsekretarz Stanu

Poz. 77

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 3 grudnia 1945 r.

w sprawie nadawania „Dyplomów Zasługi" za działalność w dziedzinie realizacji świadczeń obowiązkowych.

1. Nadawane są Dyplomy Zasługi za wybitną działalność w dziedzinie realizacji świadczeń rzeczowych.

2. Dyplomy nadaje się osobom, które pracą swoją i wysiłkiem przyczyniły się aktywnie do powodzenia akcji świadczeń rzeczowych.

3. Dyplomy Zasługi nadaje Minister Aprowizacji i Handlu na podstawie wniosków Wojewody, uzgodnionych z Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych.

4. Wzór Dyplomu Zasługi w załączeniu.

5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie bezzwłocznie.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr. J. Sztachelski**

Poz. 78

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 5 grudnia 1945 r.

w sprawie współpracy władz i urzędów w terenie

1. Zakazuje się zwracać do władz i urzędów podległych innym resortom w formie zarządzeń i poleceń, o ile do tego brak wyraźnej podstawy prawnej.

. W razie potrzeby uzyskania danych od władz i urzędów podległych innym resortom, lub wykonania określonych czynności nie stosuje się formy rozkazów i poleceń, lecz formę zwykłej prośby.

3. Prośbę należy w miarę technicznych możności uwzględniać. O ile prośba nie może być uwzględniona, należy urząd występujący z prośbą, o tym powiadomić i podać przyczynę niemożności załatwienia.

4. Po otrzymaniu zawiadomienia o niemożności załatwienia sprawy, skoro urząd nie może zrezygnować z potrzebnych mu danych, zwraca się do władzy zwierzchniej urzędu, który sprawy nie załatwił.

5. Urząd zwierzchni ,o ile dojdzie do wniosku, że wykonanie jest niemożliwe lub niecelowe, winien powiadomić o tym władzę zwierzchnią urzędu występującego i podać przyczyny niemożności wykonania. W przeciwnym razie winien sam w swoim zakresie działania wydać polecenie wykonania prośby urzędowi resortowo sobie podległemu.

6. Pociągnie się do odpowiedzialności dyscyplinarnej kierowników władz i urzędów, kórzy nie będą przestrzegać treści niniejszego zarządzenia.

Minister Aprowizacji i Handlu
wz. (—) **A. Jaroszewicz**
Podsekretarz Stanu

Poz. 79

Zarządzenie Departamentu VI Przemysłu Spożywczego Ministerstwa Aprowizacji i Handlu

z dnia 15 listopada 1945 r.

wydane w porozumieniu z Głównym Urzędem Tymczasowego Zarządu Państwowego w sprawie przejmowania przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu przędsiębiorstw przemysłu spożywczego już wydzierżawionych.

Wyjaśniając przepisy art. 14 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 9) zarządza się aby:

przejmowanie przez Ministerstwo w trybie art. 14 ustawy o majątkach opuszczonych i porzuconych przedsiębiorstw przemysłu spożywczego już wydzierżawionych odbywało się według następujących zasad:

§ 1. W miarę możliwości nie należy rozwiązywać przed terminem zawartych umów dzierżawy, o ile dzierżawca dopełnia warunków umowy, a odczekać do końca okresu, na który umowa była zawarta.

§ 2. O ile nie jest to możliwe i zachodzi konieczność przedterminowego rozwiązania umowy — należy wziąć pod uwagę osobę dotychczasowego dzierżawcy — jako kierownika przedsiębiorstwa (o ile dopełniał warunków umowy).

§ 3. Dzierżawcę należy uwiadomić piśmiennie o przedterminowym rozwiązaniu umowy i dać mu pewien czasokres do zlikwidowania spraw, związanych z dzierżawą (np. dwa tygodnie) oraz wyznaczyć termin, w którym nastąpi odebranie i przekazanie przedsiębiorstwa.

§ 4. Odebranie przedsiębiorstwa winno nastąpić przez komisję, powołaną przez urząd wojewódzki (wydział aprowizacji i handlu). W skład komisji winni wchodzić: delegat urzędu wojewódzkiego jako przewodniczący, delegat T. Z. P., delegat urzędu ziemskiego, wreszcie przedstawiciel właściwego Zjednoczenia z głosem doradczym. Z czynności swoich komisja spisuje protokuł, który podpisuje także dzierżawca lub jego pełnomocnik.

§ 5. Komisja stwierdza stan budynków i urządzeń przedsiębiorstwa. Jeżeli dzierżawca poczynił nakłady (do wykonania których zobowiązany jest zwykle umową) komisja ustala rodzaj i koszt dokonanych nakładów. W wypadku, jeżeli nakłady te uległy zamortyzowaniu (np. przez potrącenie odpowiedniej kwoty z bieżącej tenuty dzierżawnej), Komisja ustali wysokość dokonanej już amortyzacji oraz kwoty należnej jeszcze dzierżawcy. Kwotę niezamortyzowaną należy zwrócić dzierżawcy.

§ 6. W wypadku jeżeli do przedsiębiorstwa (np. młyna) należały jako przynależność grunta, które dzierżawca uprawiał, komisja ustali wysokość odszkodowania należnego dzierżawcy za uprawę i niezebrane plony.

§ 7. Komisja ustali czy i jakie surowce lub gotowe wyroby obejmie Zjednoczenie, ustalając odrazu w protokule kwotę należną dzierżawcy za te przedmioty.

To samo odnosi się do inwentarza żywego lub urządzeń, które dzierżawca ma prawo zabrać, a które zechce pozostawić.

§ 8. Jeżeli dzierżawca nie dopełnił obowiązków, nałożonych na niego umową (np. nie poczynił nakładów albo spowodował szkody zawinione przez niego — komisja ustali wysokość tych szkód.

Odpowiednia kwota ulega potrąceniu z kaucji.

§ 9. Komisja obowiązana jest stwierdzić, czy wszystkie podatki i opłaty przypadające za okres dzierżawy zostały uiszczone i w razie konieczności należy zatrzymać odpowiednią kwotę z kaucji.

§ 10. Komisja ustali w jakich terminach i jaka instytucja wypłacać będzie dzierżawcom sumy ustalone przez komisję z tytułu odszkodowań.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dyrektor Departamentu VI
Przemysłu Spożywczego
(—) **inż. W. Kuleszyński**

Dyrektor Głównego Urzędu
Tymczasowego Zarządu Państwowego
p. o. (—) **A. Malinowski**

Poz. 80

Instrukcja Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 20 listopada 1945 r.

w sprawie obowiązków inspektorów i kontrolerów młynów i piekarń.

Wyjaśniając przepisy §§ 15 i 16 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 1945 r. o warunkach przemiału zbóż i o maksymalnych opłatach przemiałowych (Dz. Sw. Rzecz. Nr 22, poz. 61), §§ 2, 3, 4, 5 i 11 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 10 października 1945 r. w tej samej materii (Dz. Sw. Rzecz. Nr 22, poz. 62) oraz § 2 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 4 października 1945 r. w sprawie świadczeń wypieku chleba kontyngentowego (Dz. Sw. Rzecz. Nr 23, poz. 71) zarządzam co następuje:

§ 1.

Obowiązki i prawa inspektorów Ministerstwa Aprowizacji i Handlu do spraw młynów i piekarń ustala się, jak w załączniku Nr 1.

Obowiązki i prawa kontrolerów młynów ustala się, jak w załączniku Nr 2, kontrolerów zaś piekarń, jak w załączniku Nr 3.

§ 2.

Obowiązki prowadzących piekarnie ustala się, jak w załączniku Nr 4 (A—B).

§ 3.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie niezwłocznie.

Za Ministra Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr. Cz. Nowiński**

Załącznik Nr 1 do instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 20 listop. 1945 r.

Do obowiązków i praw inspektorów Ministerstwa Aprowizacji i Handlu do spraw młynów i piekarń należy:

1. przeprowadzenie stałej kontroli nad gospodarką produkcyjną i techniczną poszczególnych młynów i piekarń bezpośrednio, lub przez podległy personel w województwach i starostwach,

2. kwalifikowanie, w porozumieniu ze Zjednoczeniem Młyńskim, poszczególnych młynów do odpowiedniej kategorii (kluczowe, handlowe, gospodarcze), a w związku z tym ustalanie planów przemiałowych na podstawie ogólnych planów, opracowanych przez wydziały aprowizacji i handlu, urzędów wojewódzkich, następnie przekładanie planów Ministerstwu Aprowizacji i Handlu do akceptacji.

3. przeprowadzanie kontroli referatów aprowizacji i handlu starostw w czynnościach ustalania wysokości ryczałtowych miarek dla poszczególnych młynów, na podstawie obowiązujących przepisów, jak również przeprowadzanie kontroli nad terminowym dostarczaniem miarek do ustalonych punktów zbiorczych.

4. dokonywanie stałej kontroli nad pobieraniem przez młyny miarek i dostarczaniem ich do ustalonych punktów zbiorczych, oraz składanie Ministerstwu Aprowizacji i Handlu miesięcznych sprawozdań z tych czynności,

5. wykonywanie stałego nadzoru nad terminowym nadsyłaniem województwom oraz Ministerstwu Aprowizacji i Handlu wszystkich danych statystycznych, w zakresie ustalonym obowiązującymi przepisami i instrukcjami i według obowiązujących schematów.

6. wykonywanie kontroli nad płaceniem przez młyny tenuty dzierżawnej i składaniem kaucji, oraz raportowanie o tym Ministerstwu Aprowizacji i Handlu.

7. opiniowanie o fachowości kandydatów na kierowników i odpowiedzialnych pracowników młynów i piekarń, będących w administracji T. Z. P., urzędów ziemskich, Zw. Gosp. „Społem“, spółdzielni „Samopomocy Chłopskiej“, samorządów i t. p.

8. branie udziału z głosem doradczym w komisjach podatkowych; przy ustalaniu wysokości opodatkowania młynów i piekarń.

9. wykonywanie kontroli nad zużyciem przez młyny surowców oraz wszelich materiałów pomocniczych w produkcji. W związku z tym inspektorzy winni opiniować wszelkie zapotrzebowania młynów, kierowane do władz państwowych.

10. Przestrzeganie, aby poszczególni kontrolerzy pracowali sumiennie i fachowo.

W wypadku stwierdzenia nadużyć, popełnionych przez kontrolerów, należy wystąpić do urzędu wojewódzkiego z wnioskiem o zawieszenie kontrolera w czynnościach.

11. Składanie Ministerstwu Aprowizacji i Handlu, oraz urzędom wojewódzkim raportów o stwierdzonych nadużyciach w młynach i piekarniach oraz o przedsięwziętych doraźnie sankcjach.

12. zwoływanie w miarę potrzeby zebrań powiatowych kontrolerów młynów i piekarń, referentów aprowizacyjnych oraz kierowników młynów i piekarń, w celu informowania o wydanych przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu zarządzeniach w zakresie obrotu zbożem i artykułami mącznymi.

13. składanie miesięcznych sprawozdań ze swej działalności Ministerstwu Aprowizacji i Handlu.

Inspektor Młynów i Piekarń podlega służbowo Ministrowi Aprowizacji i Handlu i jest odpowiedzialny za sprawne wykonywane wyżej wskazanych obowiązków.

Załącznik Nr 2 do instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 20 listop. 1945 r.

Kontrolerzy młynów obowiązani są:

I. 1. Ustalić formę prawną poszczególnego obiektu młynarskiego, a mianowicie stwierdzić, czy stanowi on prywatną własność, czy też jest dzierżawiony osobie prywatnej, a stanowi własność Państwa, czy też prowadzony jest przez zarząd przymusowy, zjednoczene i t. p.

2. Ustalić, kto prowadzi młyn jako odpowiedzialny kierownik i na podstawie jakich uprawnień (przez kogo mianowany).

3. Ustalić, o ile obiekt stanowi własność prywatną lub o le jest dzierżawiony przez osobę prywatną, względnie prowadzony przez zarządcę, czy właściciel, dzierżawca, lub zarządca posiada wszystkie atrybucje, niezbędne dla istnienia prawa własności wzgl. dzierżawy. Nadto należy ustalić treść nominacji, a mianowicie kto i na jakiej podstawie ją wydał, o ile młyn prowadzi zarządca (przymusowy, tymczasowy) względnie przy dzierżawie — kto młyn wydzierżawił.

4. Zbadać, czy kierownik młyna posiada wystarczające kwalifikacje fachowe.

5. Sporządzić dokładny opis zabudowań, oraz technicznego urządzenia młyna i budynków gospodarczych, a przy większych obiektach (ponad 20 ton przemiału na dobę) plan sytuacyjny młyna z uwidocznieniem rozstawienia maszyn.

II. Przy ustalaniu gospodarczych wyników młynów w zestawieniu z obowiązującymi przepisami w dziedzinie przemiału i prowadzenia ksiąg handlowych — kontroler obowiązany jest zbadać:

1. Kartotekę i rejestr wszystkich kart przemiałowych, na podstawie których młyn dokonywał przemiałów, przy jednoczesnym stwierdzeniu, czy przemiały te zostały prawidłowo i ściśle wpisane do ksiąg handlowych młyna.

2. Czy księgi handlowe, przewidziane rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów o warunkach przemiału są należycie prowadzone, a o ile zachodzą uchybienia, to z jakiego powodu.

3. Czy ilość i jakość zbóż, należnych Państwu z tytułu części miarek przy przemiałach gospodarczych została należycie obliczona i czy zostały one odstawione do spółdzielni, wzgl. młynów handlowych. Przy ustaleniu ilości i jakości miarek należy zbadać, czy podane ilości przemielonych zbóż i pobranych miarek wyczerpują zdolność przemiałową młyna, a o ile nie, to z jakiego powodu. Posiadacz młyna obowiązany jest podawać w księgach handlowych ilość (wg. gatunków zboża) pobranych miarek za przemiał, a o ile młyn miarki te realizował, to i po jakiej cenie.

4. Czy zapasy zbóż i przetworów zbożowych z produkcji zgodne są z zapisami w księgach handlowych młyna.

5. Ilość zatrudnionych robotników i pracowników biurowych, oraz wysokość ich wynagrodzenia pieniężnego i w naturze.

6. Treść umów dzierżawnych z zaznaczeniem czy umowa jest przez dzierżawcę ściśle wykonana.

Załącznik Nr 3 do instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 20 listop. 1945 r.

Kontrolerzy ~~młynów~~ piekarni winni:

1. Ustalić formę prawną poszczególnego obiektu piekarskiego, a mianowicie stwierdzić, czy stanowi on własność Państwa, spółdzielni, samorządu lub osoby prywatnej i przez kogo jest dzierżawiony.

2. Ustalić kto prowadzi piekarnię jako odpowiedzialny kierownik i na podstawie jakich uprawnień (przez kogo mianowany).

3. Sporządzić dokładny opis zabudowań oraz technicznego urządzenia piekarni i budynków gospodarczych, zgodnie z załączoną ankietą dla piekarni (załącznik Nr. 4—b).

4. Przeprowadzać stałą kontrolę nad należytym prowadzeniem przez piekarnie ksiąg handlowych i zestawień dziennych sprawozdań wg. ustalonych wzorów.

5. Przeprowadzać stałą kontrolę nad jakością i wagą chleba w piekarniach, sklepach i punktach sprzedaży, w granicach przewidzianych rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1937 r. o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 171) oraz zarządzeniem Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 4 października 1945 r. w sprawie świadczeń wypieku chleba kontyngentowego (Dz. Św. Rzecz. Nr. 23, poz. 71) i instrukcją dla prowadzących piekarnie. W razie stwierdzenia złej jakości chleba kontyngentowego należy natychmiast wstrzymać jego sprzedaż w piekarniach, sklepach i punktach sprzedaży i sporządzić odpowiedni protokuł, winnych zaś pociągnąć do odpowiedzialności zgodnie z powołanym wyżej zarządzeniem Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 4 października 1945 r.

Chleb nieodpowiadający ustalonym normom (co do jakości) należy zwrócić do piekarni, w której został wypieczony, do przeróbki.

Należy uważać, aby chleb zdyskwalifikowany nie dostał się do konsumenta.

6. Kontrolować należyte przechowywanie mąki w składach, piekarniach i punktach sprzedaży.

7. Przeprowadzać stałą kontrolę nad jakością służącej do wypieku chleba mąki, a w razie stwierdzenia złej jakości mąki, należy ją wybrakować, pobrać z niej próbę dla dokonania analizy i przeprowadzenia próbnego wypieku. W stosunku do dostawców wybrakowanej mąki zastosować sankcje karne, przewidziane w zarządzeniu Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 4 października 1945 r. Przy ustalaniu jakości mąki stosować należy przepisy powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1937 r.

8. Kontrolować ścisłe zachowanie przez piekarnie, sklepy i punkty sprzedaży warunków sanitarno-higienicznych, przewidzianych w roz porządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1937 r.

9. Kontrolować w piekarniach prawidłowe stosowanie procesów technologicznych przy wypieku chleba, zgodnie z normami, ustalonymi w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1937 r.

10. Przestrzegac, aby wypiek chleba odbywał się możliwie nie w formach, a na trzonie (horty). Przy wypieku chleba w formach przypiek winien być conajmniej o 4% wyższy, aniżeli na trzonie.

11. Kontrolować, aby wydane przez Ministra Aprowizacji i Handlu zarządzenie z dnia 4 października 1945 r. oraz związane z nim inne przepisy były ściśle przez piekarnie przestrzegane.

12. Kontrolerzy piekarń obowiązanį są współdziałać z miejscowymi władzami w sprawach związanych z gospodarką mąką i chlebem, wyznaczaniem cen za chleb, rozdziałem pomiędzy piekarnie kontyngentów mąki, przeznaczonej do wypieku chleba kontyngentowego.

13. Kontrolerzy winni baczyć, aby przewidziane instrukcją dla piekarń (załącznik 4—a) codzienne raporty były ścisłe i starannie wypełniane i w przepisanym w instrukcji terminie wysyłane do referatów aprowizacji i handlu starostw. Referaty aprowizacji i handlu starostw odsyłają raporty do urzędów wojewódzkich, wydziałów aprowizacji i handlu, które je zestawiają i łącznie przekazują Ministerstwu Aprowizacji i Handlu (Departament Przemysłu Spożywczego — Wydział Młynów i Piekarń-.

14. Kontrolerzy piekarń winni współdziałać z akcją podejmowaną przez zarządy miast, spółdzielnie, związki zawodowe i zawodowe organizacje piekarskie w kierunku uporządkowania stosunków w piekarnictwie, zmechanizowanie piekarń i t. d. i informować o tym Wydział Młynów i Piekarń Ministerstwa Aprowizacji i Handlu.

Załącznik Nr 4A do instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 20 listop. 1945 r.

Instrukcja dla prowadzących piekarnie.

1. Przy przyjmowaniu mąki piekarze obowiązani są kontrolować jej jakość. Celem umożliwienia kontroli i zidentyfikowania towaru piekarze winni przyjmować mąkę tylko w workach, opatrzonych etykietą, zawierającą firmę i adres dostawcy, oznaczenie gatunku mąki z podaniem wysokości przemiału, oraz datą jego dokonania.

Mąka winna byč bez zapachu, o smaku słodkawym, niezleżała, nieskawalona, odpowiadająca ściśle normom obowiązującym dla danego gatunku mąki.

Gatunki mąki winny odpowiadać przyjętym standartom, a więc:

1. mąka razowa żytnia 96% nie może posiadać ponad 15% wilgoci i 1.8% pop.

2. mąka razowa żytnia 80% nie może posiadać ponad 15 % wilgoci i 1.6% pop.

3. mąka pszenna 96% nie może posiadać ponad 15% wilgoci i 1.8% pop.

4. mąka pszenna 85% nie może posiadać ponad 15% wilgoci į 1.5% pop.

5. mąka pszenna 70% nie może posiadać ponad 15% wilgoci i 0.8% pop.

Wobec władz kontrolujących, jak również konsumentów, piekarze nie mogą powoływać się na zły gatunek mąki, o ile ją do wypieku przyjęli. Odmawiając przyjęcia mąki, piekarz zatrzymuje próbę mąki w ilości 0.5 kg. i zawiadamia natychmiast o nieprzyjęciu mąki właściwy referat aprowizacji, który nadaje dalszy bieg reklamacji, celem wyjaśnienia jakości mąki.

2. Proces wypiekania chleba, jego przechowywanie, dostawa do punktów sprzedaży oraz sprzedaż konsumentom, powinny odbywać się w warunkach, odpowiadających obowiązującym przepisom higieniczno-sanitarnym. Piekarzom wolno wypuszczać na rynek jedynie chleb pełnowartościowy.

3. Piekarze obowiązani są oznaczać każdy bochenek chleba, wypuszczony do sprzedaży, etykietą z podaniem firmy wzgl. nazwiska właściciela piekarni, dokładnego adresu, nazwy chleba i daty wypieku.

4. Piekarze nie powinni wydawać chleba do sprzedaży wcześniej jak po upływie 6 godzin od chwili wypieczenia.

5. Dla zaoszczędzenia paliwa piekarnie winny być czynne bez przerwy w ciągu 24 godzin przy zachowaniu obowiązujących w tym zakresie przepisów.

6. Piekarnie, dysponujące chleb do punktów sprzedaży, winny ważyć wysyłaną partię chleba oraz przeliczyć wysyłaną ilość sztuk (bochenków). Punkty sprzedaży chleba winny na każde żądanie konsumentów ważyć wydawany bochenek dla stwierdzenia jego istotnej wagi. Odchylenia na wadze chleba dopuszczalne są do wysokości 5%. Sklepy rozdzielcze nie mają prawa przyjmować innego chleba, jak pełnowartościowy, a wobec powyższego nie mogą innego chleba rozdzielać między ludność. Próbę zakwestionowanego chleba winien kierownik sklepu złożyć w referacie aprowizacji starostwa dla nadania właściwego biegu reklamacji i celem wyjaśnienia jakości chleba.

7. Przypiek chleba żytnio-razowego i pszenno-razowego (przy wadze bochenka — 2 kg) nie może być niższy niż 1,35 kg. od 100 kg. mąki

8. Piekarnie winny posiadać zezwolenia miejskiego wydziału przemysłowego oraz władz sanitarnych na prowadzenie przedsiębiorstwa, jak również kartę rejestracyjną. Piekarnie podlegają kontroli Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, niezależnie od kontroli władz miejskich.

9. Piekarnie obowiązane są do prowadzenia ksiąg handlowych wg. ustalonego wzoru. Księgi te winny dawać dokładny obraz pracy piekarni, a więc wysokość efektywnej produkcji, wpływ i rozchód mąki, ilość dokonanych wypieków, ilość i wagę sprzedawanego chleba, ilość zużytych materiałów pędnych i pomocniczych i t. p.

10. Piekarnie obowiązane są codziennie zestawiać raporty, uwidaczniające ilość przeznaczonego do wypieku i efektywnie wypieczonego chleba kontyngentowego. Raporty te piekarnie składają co tydzień referatom aprowizacji starostwa.

11. Za niestosowanie się do przepisów niniejszej instrukcji grożą kary przewidziane w art. 26—47 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343). Nadto z mocy art. 50 ustawy z dn. 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 30, poz. 200) piekarnie mogą być przejęte pod zarząd przymusowy, lub ulec wywłaszczeniu.

Załącznik Nr 4B do instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 20 listop. 1945 r.

Ankieta dla prowadzących piekarnie.

1. Nazwa firmy
2. Nazwisko i imię właściciela
3. Nazwisko i imię zarządcy, kierownika lub dzierżawcy
4. Miejscowość ulica Nr.
województwo powiat gmina
poczta stacja kolejowa
5. Rodzaj budynków i ich rozmiar

6. Zdolność wypieku w ciągu 24 godzin sztuk
7. Zdolność wypieku w ciągu 8 godzin (zmiana) sztuk kg.
8. Jaki chleb obecnie wypieka piekarnia (podać gatunki i wagę za 8 godzin)

9. Ile godzin faktycznie pracuje piekarnia na dobę
10. Ilość robotników wykwalifikowanych niewykwalifikowanych

11. Urządzenia techniczne:

a) jakie piece piekarskie, jakiego systemu, zwykłe, mechaniczne, rurkowe i t. d.

b) ilość pieców i jakich
c) rozmiary horty pieców pojedyńczych: 1) dł. szer. 2) dł. szer. 3) dł. szer. 4) dł. szer. 5) dł. szer. 6) dł. szer. i t. d.
d) urządzenia pieców (na węgiel, drzewo, ropę naftową)
e) ilość maszyn do przesiewania mąki, jakiego systemu
f) ilość maszyn do dzielenia ciasta i jakiego systemu
g) ilość maszyn do formowania ciasta i jakiego systemu
h) ilość motorów o sile KM jakiej marki

12. Czy piekarnia posiada światło elektryczne i skąd czerpie prąd
13. Czy posiada magazyn na mąkę na ile tonn
ekspedycję na ile tonn chleba
rozbieralnię umywalnię prysznic
14. Jaki posiada tabor: koni furgonów samochodów
15. Czy piekarnia ucierpiała podczas działań wojennych i w jakim stopniu
16. Czy piekarnia jest czynna, wzgl. nieczynna i z jakich powodów

Poz. 81

Okólnik Nr 49 Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 22 listopada 1945 r.

w sprawie sporządzenia spisów majątków opuszczonych i porzuconych.

Nie wszystkie urzędy wojewódzkie (wydziały aprowizacji i handlu- wykonały polecenie, zawarte w okólniku Nr 31 Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 15 czerwca 1945 r. w sprawie stosowania przez urzędy wojewódzkie (wydziały aprowizacji i handlu) art. 10 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 4, poz. 20).

W szczególności urzędy wojewódzkie obowiązane były do dnia 10 lipca b. r. zgłosić Ministerswu Aprowizacji i Handlu imienne spisy majątków, będących w ich zarządzie lub przez nie wydzierżawionych, stanowiących majątek opuszczony lub porzucony w rozumieniu ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych.

Równocześnie odpis spisu należało przesłać do właściwego okręgowego Urzędu T. Z. P.

W związku z powyższym polecam ponownie Naczelnikom wydziałów aprowizacji i handlu pod odpowiedzialnością służbową bezzwłoczne wykonanie postanowień okólnika Nr 31.

Gdyby na terenie województwa nie znajdowały się wyżej określone majątki opuszczone i porzucone należy o tym także zawiadomić Ministerstwo oraz T. Z. P.

Minister Aprowizacji i Handlu
w z. (—) **A. Jaroszewicz**
Podsekretarz Stanu

Poz. 82

Okólnik Nr 50 Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 26 listopada 1945 r.

w sprawie przeprowadzania inspekcji (kontroli) przez delegatów Ministerstwa Aprowizacji i handlu.

1. Wojewoda jest na obszarze województwa przedstawicielem Rządu, sprawującym z tego tytułu funkcje, przekazane mu rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 19 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.), szefem adminisracji ogólnej oraz innych działów administracji, bezpośrednio zespolonych we władzach administracji ogólnej.

Do zakresu działania wojewody, jako szefa administracji ogólnej, należy między innymi administracja agend aprowizacji i handlu.

2. Na podstawie art. 37 (1) wyżej rzeczonego rozporządzenia Minister Aprowizacji i Handlu może przeprowadzać przez swoich delegatów lustracje czynności funkcjonariuszów, pozostających na jego etacie, jako też w zakresie spraw swego resortu lustrację czynności poszczególnych wydziałów i oddziałów urzędów wojewodzie podległych z tym, że o rozpoczęciu lusracji i jej wyniku delegat zawiadamia wojewodę.

3. Przed rozpoczęciem inspekcji (kontroli) w terenie winien delegat Ministerstwa zgłosić się do wojewody i zapoznać go z zadaniem i zasięgiem inspekcji, zasięgnąć jego opinii o stanie zaopatrzenia terenu, jak również o obsadzie

i kwalifikacjach personelu resortu aprowizacji i handlu.

4. Po zakończeniu inspekcji (kontroli) zawiadamia delegat wojewodę o wynikach inspekcji, swych spostrzeżeniach, jak również o wydanych w toku inspekcji zarządzeniach.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr. J. Sztachelski**

Poz. 83

Obwieszczenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 25 listopada 1945 r.

o sprostowaniu błędu w tytule zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1945 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Aprowizacji i Handlu oraz Zdrowia o zmianie cen skupu ziół leczniczych przemysłowych i spożywczych.

W zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1945 r., wydanym w porozumieniu z Ministrami Aprowizacji i Handlu oraz Zdrowia w sprawie zmiany cen skupu ziół leczniczych, prezmysłowych i spożywczych (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 13 poz. 66) prostuje się następujący błąd:

tytuł zarządzenia winien brzmieć:

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1945 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Aprowizacji i Handlu oraz Zdrowia o zmianie cen skupu ziół leczniczych, przemysłowych i spożywczych.

Minister Aprowizacji i Handlu
w z. (—) **A. Jaroszewicz**
Podsekretarz Stanu

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

DO NABYCIA: MINISTERSTWO APROWIZACJI I HANDLU — WARSZAWA, PUŁAWSKA 28. CENA ZŁ 8

Druk F. H. Bogucki i S-ka Warszawa, Hoża 57.